

Càntut

Cançons de tradició oral

La Pepa

Teresa Verdaguer i Juvanteny, Sant Feliu de Pallerols

1. A la tor - re xi - ca i a la tor - re gran, si n'hi ha u - na Pe - pa que l'es -
que l'es - ti men, no la ca - sa - ran. Se'n va a la ri - e ra a ren - tar un
el ren - ta - va, pas - sa el seu ga - lant: "Què hi fas a - qui, Pe - pa? Què hi fas

ti - men tant, flor de lli - ri, lli - ri, flor de lli - ri blanc.
da - van - tal,
a - qui - tant?"

1.
2. De tant
3. Men - tres

-Rento les faldilles, també el davantal,
per anar bonica el dia de Nadal.
El galant l'agafa, la puja al cavall.
Els carrers de Lleida els passa plorant.
-Per què plores, Pepa? Per què plores tant?
-Pel pare i la mare com ho sab(e)ran;
com són gent sentida d'això moriran.
-Que es morin, que es morin, (i) a els enterraran,
i amb flors i violes (i) a els hi portaran.